

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci C-40/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein oikeus): Syuichi Yonemoto ⁽¹⁾**(Sbližování právních předpisů — Strojní zařízení — Směrnice 98/37/ES — Slučitelnost vnitrostátních právních předpisů ukládajících dovozci, aby ověřil bezpečnost strojního zařízení opatřeného ES prohlášením o shodě)**

(2005/C 271/12)

(Jednací jazyk: finština)

Ve věci C-40/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Korkein oikeus (Finsko) ze dne 30. ledna 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 3. února 2004, v trestním řízení proti **Syuichi Yonemotovi**, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), E. Juhász a M. Ilešič, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/37/ES ze dne 22. června 1998 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se strojních zařízení brání použití vnitrostátních právních předpisů, podle kterých musí dovozce strojního zařízení do jednoho členského státu vyrobeného v jiném členském státu, opatřeného označením CE a vybaveného ES prohlášením o shodě, dbát na to, aby toto strojní zařízení splňovalo základní požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví stanovené v této směrnici.

2) Ustanovení uvedené směrnice nebrání použití vnitrostátních předpisů, které dovozci strojního zařízení do jednoho členského státu vyrobeného v jiném členském státu ukládají:

— zajistit, před dodáním strojního zařízení uživateli, aby bylo opatřeno označením CE a vybaveno ES prohlášením o shodě, přeloženým do jazyka nebo jazyků členského státu dovozu, jakož i návodem k použití přeloženým do jazyka nebo jazyků uvedeného státu;

— po dodání strojního zařízení uživateli poskytnout vnitrostátním kontrolním orgánům veškeré informace a potřebnou spolupráci, pokud se prokáže, že toto strojní zařízení představuje riziko pro bezpečnost nebo ochranu zdraví, za předpokladu, že

takové požadavky nevedou k tomu, že je samotnému dovozci uložena povinnost ověřit shodu strojního zařízení se základními požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví zakotvenými touto směrnicí.

3) Články 10 ES a 249 třetí pododstavec ES je třeba vykládat tak, že nezakazují členskému státu za účelem účinného dodržování povinností stanovených ve směrnici 98/37 použít trestněprávní sankce, pokud jsou tyto sankce obdobné těm, které se použijí na porušení vnitrostátního práva podobné povahy a významu, a pokud mají účinný, přiměřený a odrazující charakter.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 85, 3.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 15. září 2005

ve věci C-58/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof): Antje Köhler proti Finanzamt Düsseldorf-Nord ⁽¹⁾**(Šestá směrnice o DPH — Místo zdanitelného plnění — Dodání zboží uskutečněné na výletní lodi — Přeprava uskutečněná ve Společenství — Vynětí z daňové povinnosti v případě zastávky mimo Společenství — Dosah vynětí)**

(2005/C 271/13)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-58/04, Antje Köhler proti Finanzamt Düsseldorf-Nord, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 23. října 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 11. února 2004, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda, N. Colneric, K. Schiemann (zpravodaj), E. Juhász a E. Levits, soudci, generální advokát: M. Poiares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vydal dne 15. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

Zastavení skutečněná lodí v přístavech třetích zemí, v jejichž průběhu cestující mohou opustit loď, byť i jen na krátkou dobu, představují „zastávky mimo Společenství“ ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. c) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění vyplývajícím ze směrnice Rady 92/111/EHS ze dne 14. prosince 1992, kterou se mění směrnice 77/388 a zavádějí se zjednodušení pro daň z přidané hodnoty.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci C-129/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État): Espace Trianon SA, Société wallonne de location-financement SA (Sofibail) proti Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM) (¹)

(Veřejné zakázky — Směrnice 89/665/EHS — Přezkumné řízení při zadávání veřejných zakázek — Osoby, kterým musí být přezkumná řízení dostupná — Sdružení ad hoc, které podává nabídku — Zákaz pro jednoho z členů sdružení ad hoc podat návrh na přezkum samostatně — Pojem „zájem na získání veřejné zakázky“)

(2005/C 271/14)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-129/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Conseil d'État (Belgie) ze dne 25. února 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 9. března 2004, v řízení Espace Trianon SA, Société wallonne de location-financement SA (Sofibail) proti Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann (zpravodaj), R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Článek 1 směrnice Rady 89/665/EHS ze dne 21. prosince 1989 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek na dodávky a stavební práce, ve znění směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby podle vnitrostátního práva mohli podat návrh na přezkum rozhodnutí o udělení zakázky pouze všichni členové sdružení ad hoc, bez právní subjektivity, které se jako takové účastnilo postupu při udělování veřejné zakázky a kterému uvedená zakázka nebyla udělena, a nikoli pouze jeden z jeho členů samostatně.

2. Je tomu tak i tehdy, když všichni členové takového sdružení ad hoc podávají návrh na přezkum společně, avšak návrh jednoho z jeho členů je posouzen jako nepřijatelný.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 8. září 2005

ve věci C-278/04: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/88/ES a 2001/93/ES — Sanitární politika — Ochrana prasat — Neprovedení)

(2005/C 271/15)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-278/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti státem na základě článku 226 ES, podaná dne 29. června 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnci: G. Braun a A. Bordes) proti Spolkové republice Německo (zmocněnkyně: A. Tiemann), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda, M. Ilešič a E. Levits (zpravodaj), soudci, generální advokát: M. Poirares Maduro, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 8. září 2005 rozsudek, jehož výrok je následující: